

ваши тѣ рѣцѣ са ищи. Іосифови тѣ братѣа не са знаели, онѣ дѣто гы разумѣвалѣ; понеже онѣ са разговаралѣ съ тѣхъ чрезъ толкователя. Но онѣ като чѣ разговара имѣ отвератиса отъ ниѣ да оутрѣй очевны тѣ си слызы. Защо то любовьта мѣ овлада сѣрце то, като пригледѣ оу тѣхъ малѣ искрицѣа на покаяніе. Но понеже пакъ ищеше съвѣстѣ да са оувѣри, говоратъ ли това отъ всичко сѣрдце, овърнаса и заповѣда да свързатъ Сумеона предъ очи те имѣ. А на слѣги тѣ си заповѣда да имѣ напзланатъ чѣвалетѣ съ жито, и свакомѣ пенязи тѣ (пары тѣ) да положатъ въ чѣвале тѣ, и така гы отпѣсти. Какъвъ страхъ гы овлада, като отвори єдинъ отъ тѣхъ по пѣти чѣвала си и намѣри въ жито то пары тѣ си!

Като стигнаха оу дома си, приповѣдаха на отца си така: Отче! въ Єгипетъ владѣе вѣсма жестоко *) господи́нь, които є мыслиаѣ, какъ мы смѣ соглѣдатели. Кога то мѣ рекохмы, чи смѣ дванадесать сынове отъ єдинъ отецъ, и най малѣй дѣто є при тебѣ останалъ, и дѣто дрѣгѣй го нѣма, заповѣда ни да заведемъ и най малѣй си братъ. За то є задрѣжалъ Сумеона въ темницѣа тѣ. — Вай на мене окаянаго отца! викна Іаковъ. Овѣзчадихте мѣ! Кы ще мѣ оставите безъ всички тѣ ми сынове! Іосифъ мѣртва, а Сумеонъ окованъ лежи въ темницѣа тѣ! нынѣ пакъ ищете, да ми вземите и Веніаміна! То не бива! Кы вы така вѣли тѣ ми власисѣ жалость тѣа въ гроба свалили. Всѣ **) мѣ є говорилъ Рувимъ, чи са врича за дѣто то, какъ той ще настои и Веніаминъ здравъ да са врати отъ Єгипетъ. Оваче той старецъ вѣше немолимъ,

§. 48. Веніаминово пѣтишествіе въ Єгипетъ.

Прѣвелико то скѣдожитѣ ***) са оумножаваше отъ дѣнь на дѣнь въ Ханаанскѣа тѣа землѣа. Въ Іаковлевъ домъ като

*) Твердѣ лютъ.

**) Напрѣзно.

***) Прѣголъмо то нѣманье на жито то.